

DEUM. Vid. etiam Suarez disp. 1. Métaph. f. 5. Num: 7.

§. 4. Quia verò hi cum addito tantum Sapientes dicuntur: Sapiens absolutè dictus procul dubio is erit, qui primas rerum omnium causas intelliget, talis enim non erit in certo genere Sapiens sed absolutè sine restrictione, tum ad Objectum, circa quod versatur, tum ad causas *εἶναι γὰρ τινὰς σοφὸς οἰόμεθαι ὅλως, ἢ κατὰ μέρος, ἢ δὲ ἀλλό τι ἢ σοφὸς* vel (ut alii habent,) *ἢ δὲ ἀλλό τι σοφὸς.*

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἄρα τῆρα, οὐτ' ἄλλως τι σοφόν.
Citante Arist. ex Margite Homeri l. 6. Ethic. cap. 7.

§. 5. Sapiens verò absolutè dictus non tantum principia & causas novisse, sed etiam nonnullarum rerum scientiam, h. e. cognitionem veram ex causis eductam habere debet. l. 6. Ethic. c. 6. Ideoq; quales illæ res sint, quæ à Sapiente absolutè dicto quatenus tali cognosci vel sciri debeant, considerandum erit ulterius.

§. 6. Nam propter triplicem cognitionis finem scientiæ secundum Aristotelem triplicis sunt generis, Cōtemplativæ, Activæ & Effectivæ, ita tamen ut illi, qui sciunt res agendas s. aliam architectonicam habent scientiam, Sapientiores ipsi videantur iis, qui norunt res efficere, Theoretici verò utrisq; inter Theoreticos autem is maximè sapiens erit, qui Entia in universa rerum Naturâ præstantissima cognoscit, qualia sunt DEUS & Divina, & erit is absolutè dictus Sapiens, non restrictus per magis vel minus.

§. 7. Ex quibus colligitur l. 6. Ethic. c. 7. *Sapientiam primariò & absolutè dictam esse cognitionem, seu intellectum primorum principiorum, & scientiam rerum præstantissimarum, καὶ ὡσπερ κεφαλὴν ἔχουσαν ἐπιστήμην.* i. e. quæ caput sibi considerandum sumat rerum omnium, ipsa capitis occupans sedem inter scientias, vel quod intellectum primorum